

ПРОТОКОЛ

№ 8

гр. Пазарджик, 11.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Ани Харизанова

при участието на секретаря Петрана Ив. Динева
и прокурора С. Г. Я.

Сложи за разглеждане докладваното от Ани Харизанова Въззивно
гражданско дело № 20235200500714 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:45 часа се явиха:

Жалбоподателят-ищец Е. А. Р., редовно призована, не се явява и не се
представява.

От пълномощника ѝ адв. С. М. е постъпила молба, с която изразява
становище по хода на делото. Прави искане да се гледа делото в отсъствието
на страната. Моли да се уважи депозираната въззивна жалба при изложените
в нея съображения.

За ответника Прокуратурата на РБългария се явява прокурор С. Я.,
прокурор при Окръжна прокуратура-Пазарджик

Прокурор: - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по хода на делото, поради
което и на основание чл. 142, ал. 1 от ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение № 252 от 17.07.2023 г., постановено по гражданско дело №
261 по описа на Районен съд В. за 2023 г. е осъдена на основание чл. 2, ал. 1,
т. 3, пр. 2 от ЗОДОВ, Прокуратурата на Република България, с адрес гр. С.,

бул. В.“ № 2, да заплати на Е. А. Р., ЕГН *****, с адрес гр. К., ул. „Б.“ № 32, сумата от 600 лева /шестстотин лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от обвинение в престъпление по чл. 309, ал. 1 НК по ДП 238/2021 на РУ В., пр. пр. 677/2021 г. на РП Пазарджик ТО В., наказателното производство по което е прекратено, ведно със законната лихва от 21.03.2023 г., до окончателното изплащане, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба-21.03.2022 г., до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля иска над размера на тази сума до претендираната от 2 000 лева.

Осъдена е, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3, пр. 2 от ЗОДОВ, Прокуратурата на Република България, с адрес гр. С., бул. В.“ № 2, да заплати на Е. А. Р., ЕГН *****, с адрес гр. К., ул. „Б.“ № 32, сумата от 600 лева /шестстотин лева/, представляваща обезщетение за имуществени вреди от обвинение в престъпление по чл. 309, ал. 1 НК по ДП 238/2021 на РУ В., пр. пр. 677/2021 г. на РП Пазарджик ТО В., наказателното производство по което е прекратено, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба- 21.03.2023 г., до окончателното изплащане.

Осъдена е на осн. чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, Прокуратурата на Република България, с адрес гр. С., бул. В.“ № 2, да заплати на Е. А. Р., ЕГН *****, с адрес гр. К., ул. „Б.“ № 32 разноси по гр. д. 261/2023г. на Районен съд В. за държавна такса в размер на 10 лв. /десет лева/.

Осъдена е, на основание чл. 78, ал. 1 вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв., Прокуратурата на Република България, с адрес гр. С., бул. В.“ № 2, да заплати на адв. С. М. АК Пазарджик с личен номер *****, със служебен адрес гр. В., ул. „Хан Аспарух“ № 21, бл. Б, ет. 1, ап. 10, сумата от 800 лв. /осемстотин лева./ разноси за процесуално представителство по гр. д. 261/2023 г. на Районен съд В..

Срещу така постановеното решение в законния срок е подадена въззивна жалба от Е. А. Р., чрез пълномощника и адвокат С. Й. М., в която се излагат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания акт. Районния съд бил уважил иска за неимуществени вреди при неправилно приложение на разпоредбата на чл.52 от ЗЗД.Според жалбоподателката така определения размер на обезщетението от 600 лв. е несправедлив, тъй като не е съобразен и с икономическия стандарт на живот на гражданите, като дори същият бил в размер по-малък от едно минимално месечно възнаграждение установен за Р България, като по този начин се нарушавал и принципа за

пропорционалност при репатриране на вреди. Също така районният съд не бил съобразил и обстоятелството, че при привличането на Р. в качеството на обвиняема, на същата е направена и криминалистическа регистрация, при която същата е търпяла и унизително отношение в процеса на снемане на отпечатыци и фотографирането и с номер на престъпник, който да държи в ръцете си

Моли съда да отмени като незаконосъобразно решение № 252 от 17.07.2023 г., постановено по гражданско дело № 261 по описа на Районен съд В. за 2023 г., в частта в която е отхвърлен иска за обезщетение за неимуществени вреди до претендирания за отхвърления иск за обезщетение за неимуществени вреди за разликата от 600лв.до претендираната сума от 2000 лв., като постанови ново, с което да се уважи иска в предявения размер.Претендират се разноски за въззивната инстанция.

В законния срок е постъпила въззивна жалба и от ответника Прокуратура на Република България срещу решението в осъдителната му част.Твърди се, че решението в тази част е неправилно, поради нарушаване на материалния закон, съществено нарушаване на процесуални правила и необоснованост. Въпреки обективната отговорност по ЗОДОВ, в конкретния случай прокуратурата била действала законосъобразно и съобразно правомощията си, вменени й с Конституцията на Република България, Закона за съдебната власт и Наказателно-процесуалния кодекс.Вредите, които претендира Е. А. Р., са били недоказани по основание, по размер, и като пряка последица от действията на Прокуратурата на Република България.

Не са налице обективните предпоставки, визирани в чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ. За да се иска отговорност за дейност на правозащитните органи по този текст от закона, се изисква освен наличието на обвинение, и образуваното наказателно производство да бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, тоест наказателното производство да е прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, от НПК, във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, или да е прекратено поради това че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано, тоест да е прекратено на основание чл.243, ал.1, т.1 от НПК, във вр. с чл.24, ал.1, т.3 и т.2 от НПК. А в случая наказателното производство, водено срещу ищцата Е. А. Р. било прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 от НПК - че обвинението не било доказано. Същото постановление за прекратяване било обжалвано от пълномощника на ищцата, с искане да се измени основаниято за прекратяване от чл.243, ал. 1, т. 2 от НПК, на чл. 243, ал. 1, т. 1 от НПК, във връзка с чл. 24, ал. 1 , т. 1 от НПК, именно с идеята да се заведе дело по ЗОДОВ.С определение № 12 от 27.01.2023 г. по ЧНД № 28/2023 г. на Районен съд - В., съдът не бил уважил неговото искане за изменение на основаниято за прекратяване.По принцип отговорността по ЗОДОВ е по своя характер деликтна. За да възникне същата, е необходимо ищеца да

докаже, че действително е претърпял вреди, които са пряка и непосредствена последица от повдигнатото срещу него незаконно обвинение (чл. 4 от ЗОДОВ). В настоящия случай липсват действително претърпени вреди, доколкото изложеното от ищца представлявали по-скоро нейни субективни възприятия, а не реално настъпили неимуществени вреди, а и освен това описват едно нормално състояние на негативни преживявания, които всяко едно лице, спрямо което се води наказателно производство би имало и които не следва да се вменяват в отговорност на прокуратурата. Липсва и причинна връзка между твърдяното като неоснователно наказателно преследване и настъпилите вреди. Пред районния съд не са били събрани доказателства, които да установят действително търпени вреди като пряк и непосредствен резултат от обвинението. Не била доказана връзката на твърдените вреди с повдигнатото обвинение. Недоказани са твърденията на ищцата, че по причина на обвинението, имала кошмари, че се е отчуждила от хората и т.н. А твърденията ѝ че ходела с наведена глава, че с много хора загубила реален контакт, че не поддържала контакт с роднини, не почивали на никакви факти и доказателства, и по-скоро са бланкетни изрази, характерни за молбите по този вид дела. Сочи се, че наказателното производство било приключило в един разумен и кратък срок. Повдигнатото обвинение не било за тежко умишлено престъпление. Била ѝ е взета най-леката мярка за неотклонение подписка и спрямо нея не са налагани други мерки за процесуална принуда. Липсвали доказателства за интензивно провеждани действия по разследването. С постановеното решение бил нарушен чл. 52 от ЗЗД. Размерът на определеното обезщетение за неимуществени вреди бил завишен и не отговарял на принципа на справедливостта. Присъденото обезщетение не съответствало на описанието на вредите, на съдебната практика в подобни случаи /включително и тази на ЕСПЧ/, на икономическия стандарт на живот в страната през последните години, при наличие на масова безработица, липса на средства в бюджета и т.н. Цитира се т. II на ППВС № 4/1968 г. Следва да се има предвид, че паричното обезщетение за моралните вреди следва да съответства на необходимото за преодоляването им и че не е проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта, определяне на парично обезщетение по-голямо от необходимото за обезщетяване на претърпените вреди /Решение № 832/10.12.2010 г. по НД № 593/2010 г, IV ГО на ВКС/. Прокуратурата на Република България би следвало също така да бъде освободена от отговорност и по смисъла на чл. 5, ал. 1 от ЗОДОВ, или най-малкото е приложим чл. 5, ал. 2 от ЗОДОВ, тъй като ищцата също била допринесла и била станала причина за воденото производство срещу него.

Моли съда да отмени обжалваното решение в осъдителните чу части и да постанови ново по същество, с което да се отхвърлят предявените искове.

Постъпил е отговор по чл. 263, ал. 1 от ГПК от Е. Р., в който се излагат подробни съображения за неоснователност на въззивната жалба.

С въззивните жалби не са направени доказателствени искания.

Прокурор: - Нямам възражение по доклада. Поддържам въззивната жалба на Прокуратурата на Р България и оспорваме въззивната жалба. Поддържам съображенията, изложени в писмения отговор на същата. Няма доказателствени искания. Да се приключи делото.

Съдът счете делото за изяснено, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Прокурор: - Уважаеми окръжни съдии, поддържаеме жалбата на Прокуратурата на РБългария. Смятаме, че е решението на районния съд в осъдителната му част спрямо прокуратурата не е правилно и законосъобразно. Посочено е в жалбата, че не са доказани неимуществените вреди, които Р. претендира. В тази насока нямаме разпит на свидетели. Също така не е доказана и причинно следствената връзка при тези вреди, които тя твърди спрямо обвинението, за което обвинението е било повдигнато по време на досъдебното производство. Затова претендираме да бъде отхвърлен изцяло иска спрямо Прокуратурата. Алтернативно е ако прецените, че е нарушен чл. 52 ЗЗД да намалите съответно сумата на обезщетението. Самото досъдебно производство не е за тежко умишлено престъпление, било е проведено в минимално кратки срокове, между обвинението и приключването му в период от време между 2 и 3 месеца. Мярката за неотклонение е лека „Подписка“, не е ставало дума за разпространение на някаква информация от прокуратурата спрямо близки и познати и спрямо други членове на обществото. Тези субективни преживявания, които Р. твърди в исковата молба практически не са доказани. По отношение на твърдението във въззивната жалба за криминалистическа регистрация смятам, че една оперативна самостоятелност на административния орган МВР, те си имат Наредба, работят по нея. Не би следвало да се търси връзка между действията на прокуратурата и МВР. Задължени са по тази Наредба така да работят. В тази насока моля да уважите нашата жалба и да отхвърлите въззивната жалба на Р..

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок, считано от днес.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:56 часа.

Председател: _____

Секретар: _____